

Член-кореспондент НАН України М. О. Шульга

Визначення електрорушійної сили п'єзоелектричних перетворювачів при механічних навантаженнях

Вперше запропоновано метод визначення електрорушійної сили п'єзоелектричних перетворювачів при довільних у часі механічних навантаженнях.

При механічному навантаженні п'єзоелектричних перетворювачів останні працюють в режимі прямого п'єзоefекту і є джерелом електричного струму. Електрична напруга на розімкнутих електродах п'єзоелектричного елемента буде електрорушійною силою джерела струму. Закінченого алгоритму визначення електрорушійної сили при довільних за часом навантаженнях не існує. В даній роботі запропоновано метод розв'язання цієї задачі.

Розглянемо п'єзоелектричну пластину товщиною $2h$ з циліндричною бічною поверхнею S_6 . Введемо декартову прямокутну систему координат x_1, x_2, x_3 . Граничні площини $x_3 = \pm h$ пластини покриті електродами. Пружноелектричний деформований стан п'єзоелектричного тіла описується [5] рівняннями

$$\frac{\partial \sigma_{1k}}{\partial x_1} + \frac{\partial \sigma_{2k}}{\partial x_2} + \frac{\partial \sigma_{3k}}{\partial x_3} = \rho \frac{\partial^2 u_k}{\partial t^2}, \quad (1)$$

$$\frac{\partial D_1}{\partial x_1} + \frac{\partial D_2}{\partial x_2} + \frac{\partial D_3}{\partial x_3} = 0, \quad (2)$$

які замикаються матеріальними залежностями

$$\sigma_{ij} = c_{ijmn}^E K_{mn} - e_{kij} E_k, \quad D_i = e_{imn} K_{mn} + \varepsilon_{ik}^S E_k \quad (3)$$

та формулами

$$2K_{mn} = \frac{\partial u_m}{\partial x_n} + \frac{\partial u_n}{\partial x_m}, \quad E_k = -\frac{\partial \varphi}{\partial x_k}. \quad (4)$$

Початкові умови [4] прийнемо нульовими

$$u_j(\mathbf{x}, t = 0) = 0, \quad \dot{u}_j(\mathbf{x}, t = 0) = 0. \quad (5)$$

Граничні умови на бічній поверхні S_6 пластини візьнемо у вигляді

$$\sigma_{nx_k}(S_6, t) = p_k(S_6, t), \quad (6)$$

$$D_n(S_6, t) = 0, \quad (7)$$

де $p_k(S_6, t)$ — задане механічне навантаження; n — зовнішня одинична нормаль до циліндричної бічної поверхні S_6 , а на площинах $x_3 = \pm h$

$$\sigma_{3j}(x_1, x_2, x_3 = \pm h, t) = 0, \quad (8)$$

$$\varphi(x_1, x_2, x_3 = \pm h, t) = \pm \xi(t). \quad (9)$$

Невідома функція $\xi(t)$ — електрорушійна сила перетворювача як джерела електричного струму. Для її визначення треба скористатися, як це робиться в електротехніці, умовою рівності нулю струму при розімкнутих електродах [5]

$$\oiint_{S^+} \dot{D}_3(x_1, x_2, x_3 = +h, t) dS^+ = 0, \quad (10)$$

де S^+ — область, покрита електродом на площині $x_3 = +h$.

Перш за все розглянемо випадок гармонійних коливань з циклічною частотою ω , коли всі функції можна подати у вигляді $f(x_1, x_2, x_3, t) = \text{Re } f^a(x_1, x_2, x_3) \exp(-i\omega t)$. Для комплексних амплітудних величин з (1)–(4) одержимо систему рівнянь

$$\begin{aligned} \partial_i \sigma_{ik}^a + \rho \omega^2 u_k^a &= 0, & \partial_i D_i^a &= 0, \\ \sigma_{ij}^a &= c_{ijmn}^E K_{mn}^a - e_{kij} E_k^a, \\ D_i^a &= e_{imn} K_{mn}^a + \varepsilon_{ik}^S E_k^a, \\ 2K_{mn}^a &= \partial_m u_n^a + \partial_n u_m^a, & E_k^a &= -\partial_k \varphi^a \end{aligned} \quad (11)$$

при граничних умовах

$$\sigma_{nx_k}^a(S_6) = p_k^a(S_6), \quad D_n^a(S_6) = 0 \quad (12)$$

на бічній поверхні S_6 та

$$\begin{aligned} \sigma_{3j}^a(x_1, x_2, x_3 = \pm h) &= 0, \\ \varphi^a(x_1, x_2, x_3 = \pm h) &= \pm \xi^a \end{aligned} \quad (13)$$

на площинах $x_3 = \pm h$.

При усталених коливаннях початкові умови ставити не потрібно.

Умова рівності нулеві струму при розімкнутих електродах (10) тепер запишеться так:

$$\oiint_{S^+} D^a(x_1, x_2, x_3 = +h) dS^+ = 0. \quad (14)$$

Шукатимемо розв'язок задачі у вигляді суперпозиції двох розв'язків

$$\begin{aligned} u_j^a &= u_j^{a(1)} + \xi^a u_j^{a(2)}, \\ \varphi^a &= \varphi^{a(1)} + \xi^a \varphi^{a(2)}. \end{aligned} \quad (15)$$

Обидва розв'язки $u_j^{a(k)}$, $\varphi^{a(k)}$ повинні задовольняти рівняння (11). Для першого розв'язку граничні умови приймаються у вигляді

$$\begin{aligned} \sigma_{nx_k}^{a(1)}(S_6) &= p_k^a(S_6), & D_n^{a(1)}(S_6) &= 0, \\ \sigma_{3j}^{a(1)}(x_1, x_2, x_3 = \pm h) &= 0, \\ \varphi^{a(1)}(x_1, x_2, x_3 = \pm h) &= 0, \end{aligned} \quad (16)$$

тоді як для другого розв'язку —

$$\begin{aligned}\sigma_{nx_k}^{a(2)}(S_6) &= 0, & D_n^{a(2)}(S_6) &= 0, \\ \sigma_{3j}^{a(2)}(x_1, x_2, x_3 = \pm h) &= 0, \\ \varphi^{a(2)}(x_1, x_2, x_3 = \pm h) &= \pm 1.\end{aligned}\tag{17}$$

В цьому разі сумарний розв'язок (15) буде задовольняти граничні умови (12), (13).

Тепер з умови (14) знаходимо алгебраїчне рівняння для визначення амплітуди електро-рушійної сили ξ^a

$$\oint\!\!\!\oint_{S^+} D^{a(1)}(x_1, x_2, x_3 = h) dS^+ + \xi^a \oint\!\!\!\oint_{S^+} D^{a(2)}(x_1, x_2, x_3 = h) dS^+ = 0.\tag{18}$$

За таким алгоритмом знаходилась електрорушійна сила (електромеханічна чутливість) в роботах [1, 3, 6].

При довільному механічному навантаженні для визначення електрорушійної сили скористаємося інтегральним перетворенням Лапласа [2]

$$\begin{aligned}f^L(\dots, p) &= \int_0^\infty f(\dots, t)e^{-pt} dt, \\ f(\dots, t) &= \frac{1}{2\pi i} \int_{a^+ - i\infty}^{a^+ + i\infty} f^L(\dots, p)e^{pt} dp, \quad t > 0,\end{aligned}\tag{19}$$

де $a^+ > a$, якщо функція $f(\dots, t)e^{-at}$ обмежена при $t \rightarrow \infty$.

Застосовуючи перетворення Лапласа до рівнянь (1)–(4), одержимо

$$\begin{aligned}\partial_i \sigma_{ik}^L - \rho p^2 u_k^L &= 0, & \partial_i D_i^L &= 0, \\ \sigma_{ij}^L &= c_{ijmn}^E K_{mn}^L - e_{kij} E_k^L, \\ D_i^L &= e_{imn} K_{mn}^L + \varepsilon_{ik}^S E_k^L, \\ 2K_{mn}^L &= \partial_m u_n^L + \partial_n u_m^L, & E_k^L &= -\partial_k \varphi^L,\end{aligned}\tag{20}$$

де враховані нульові початкові умови (5). Граничні умови (6)–(9) в просторі зображень будуть такі:

$$\sigma_{nx_k}^L(S_6, p) = p_k^L(S_6, p), \quad D_n^L(S_6, p) = 0\tag{21}$$

на бічній поверхні S_6 та

$$\begin{aligned}\sigma_{3j}^L(x_1, x_2, x_3 = \pm h, p) &= 0, \\ \varphi^a(x_1, x_2, x_3 = \pm h, p) &= \pm \xi^a(p)\end{aligned}\tag{22}$$

на електродованих площинах $x_3 = \pm h$.

Зауважимо також, що перехід від простору оригіналів до простору зображень ще раз підтверджує те положення [4], що в початково-крайових задачах електропружності початкові умови для електричного потенціалу задавати не потрібно.

Розв'язок задачі знову шукаємо у вигляді суперпозиції двох розв'язків

$$\begin{aligned} u_j^L &= u_j^{L(1)} + \xi^L u_j^{L(2)}, \\ \varphi^L &= \varphi^{L(1)} + \xi^L \varphi^{L(2)}. \end{aligned} \quad (23)$$

Обидва розв'язки $u_j^{L(k)}$, $\varphi^{L(k)}$ повинні задовольняти рівняння (20). Для першого розв'язку граничні умови приймаємо у вигляді

$$\begin{aligned} \sigma_{nx_k}^{L(1)}(S_6, p) &= p_k^L(S_6, p), \quad D_n^{L(1)}(S_6, p) = 0, \\ \sigma_{3j}^{L(1)}(x_1, x_2, x_3 = \pm h, p) &= 0, \\ \varphi^{L(1)}(x_1, x_2, x_3 = \pm h, p) &= 0, \end{aligned} \quad (24)$$

тоді як для другого розв'язку —

$$\begin{aligned} \sigma_{nx_k}^{L(2)}(S_6, p) &= 0, \quad D_n^{L(2)}(S_6, p) = 0, \\ \sigma_{3j}^{L(2)}(x_1, x_2, x_3 = \pm h, p) &= 0, \\ \varphi^{L(2)}(x_1, x_2, x_3 = \pm h, p) &= 1. \end{aligned} \quad (25)$$

У такому випадку сумарний розв'язок (23) задовольнятиме граничні умови (21), (22).

Користуючись теоремою Бореля про згортку [2], оригінал розв'язку (23) можна подати у вигляді

$$\begin{aligned} u_j(\dots, t) &= u_j^{(1)}(\dots, t) + \int_0^t \xi(\tau) u_j^{(2)}(\dots, t - \tau) d\tau, \\ \varphi(\dots, t) &= \varphi^{(1)}(\dots, t) + \int_0^t \xi(\tau) \varphi^{(2)}(\dots, t - \tau) d\tau. \end{aligned} \quad (26)$$

Тепер умова (10) запишеться так:

$$\oint_{S^+} \dot{D}_3^{(1)}(x_1, x_2, x_3 = +h, t) dS^+ + \int_0^t \xi(\tau) \oint_{S^+} \dot{D}_3^{(2)}(x_1, x_2, x_3 = +h, t - \tau) dS^+ d\tau = 0 \quad (27)$$

при $\xi(0) = 0$. Отже, для визначення електрорушійної сили $\xi(t)$ одержали інтегральне рівняння Вольтерра першого роду (27).

Зауважимо, що розв'язки $w^{(k)}(\dots, t)$ не обов'язково шукати операційним методом, а можна скористатися іншими способами.

Зміст викладеного алгоритму при довільній зміні за часом механічного навантаження можна трактувати і таким чином: якщо відома реакція на одиничне електричне збурення (другий розв'язок), то реакція на довільне збурення $\xi(t)$ визначається згорткою (інтегралом Дюамеля) (26).

1. Болжисев А. М., Рудницкий С. И., Шульга Н. А. Электроакустическая чувствительность пьезокерамического цилиндра при гармоническом нагружении // Прикл. механика. – 1989. – **25**, № 12. – С. 68–73.
2. Диткин В. А., Прудников А. П. Операционное исчисление. – Москва: Высш. шк., 1966. – 406 с.
3. Евсейчик Ю. Б., Рудницкий С. И., Шарпов В. М., Шульга Н. А. Чувствительность биморфного преобразователя типа металл – пьезокерамика // Прикл. механика. – 1990. – **26**, № 12. – С. 67–75.
4. Шульга М. О. Про варіаційний принцип Гамільтона–Остроградського і початково-крайові задачі електропружності // Доп. НАН України. – 2008. – № 7. – С. 76–81.
5. Шульга Н. А., Болжисев А. М. Колебания пьезокермических тел. – Киев: Наук. думка, 1990. – 228 с.
6. Шульга Н. А., Рудницкий С. И., Качаенко О. Б. Электроакустическая чувствительность пьезокерамической цилиндрической оболочки в акустической среде // Прикл. механика. – 1989. – **25**, № 2. – С. 44–48.

*Інститут механіки ім. С. П. Тимошенка
НАН України, Київ*

Надійшло до редакції 13.03.2008

Corresponding Member of the NAS of Ukraine **M. O. Shul'ga**

Determination of the electromotive force of piezoelectric transformers on mechanical loads

A method of determination of the electromotive force of piezoelectric transformers under mechanical loadings arbitrary in time is first offered.